

lejerne, bliver det ikke mere sandt af den grund. Og derfor vil jeg gerne slå fast – og så kan vi jo lægge alt det dobbeltmoraliske til side, for jeg har jo sagt, hvor dobbeltmoralisk det er, at Socialdemokratiet nu kalder det det – at det jo er sådan, at hvis man går ind og kigger på aftalen, vil man se, at vi opprioriterer vores renoveringsindsats, så vi følger det mellemste niveau i det, Landsbyggefonden selv er kommet frem med.

Renoveringsindsatsen bliver kraftigt forøget. Det er jo faktisk sådan, at der i Landsbyggefondens fundats skulle være to prioritetsområder, det ene var nybyggeri, og det andet var renovering. Det er lige præcis noget af det, vi sikrer her. Der er både plads til renovering og til nybyggeri. Jeg må indrømme, at det lige præcis er ånden fra 1967, der er i det her.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Ih, hvor jeg ville ønske, jeg kunne få et svar på det, jeg spurgte om, for jeg spurgte om den her særskat. Jeg tror, hr. Michael Aastrup Jensen må give mig ret i, at når man opprioriterer renoveringsindsatsen, ja, så er det i form af, at man siger til lejerne: I må bruge nogle af jeres egne penge, som I har indbetalt, til en renoveringsindsats, der kommer ikke en krone fra statskassen. Så det er jo et meget flot tilbud, man giver.

Men det, jeg spørger om, er: Hvorfor skal vi skabe den ulighed? Hvorfor er det lejerne, den gruppe mennesker, der har de laveste indkomster, der skal belægges med en særskat til at bygge nye boliger, til at bygge plejehjemspladser og til at bygge friplejehjem for? Hvorfor er det her ikke en samfundsopgave? Lejerne i den almene sektor betaler jo også skat. Hvorfor er det ikke en samfundsopgave at sikre nybyggeriet af både almene boliger, plejehjem og friplejehjem?

(Kort bemærkning).

Michael Aastrup Jensen (V):

Vi har en Landsbyggefond med det formål, som jeg sagt tidligere, at lave to ting, og det er nybyggeri og renovering. Og det er selvfølgelig to vigtige opgaver, som skal gå hånd i hånd. Det er jo også derfor, vi sænkede procentdelen, der skulle bruges til nybyggeri, fra 50 til 25 pct. Det gjorde vi for, at der kunne skabes flere penge til f.eks. renovering samtidig med stadig væk at imødegå ønsket om at løse en boligsocial opgave i forbindelse med at sikre f.eks. bekæmpelse af ghettodannelse osv. Og derfor må jeg indrømme, jeg

ikke helt forstår, hvorfor Socialdemokratiet er så meget imod det.

Igen, det bliver ikke mere rigtigt af at kalde det en særskat. Pengene bliver i sektoren. Vi sikrer, at der bliver rum til renovering, vi sikrer, at der bliver rum til huslejenedsættelser, og vi sikrer, at hele området generelt får et løft. Men den almene sektor bliver nødt til at være solidarisk, også at være solidarisk med dem, som ikke har en bolig i dag. Det er lige præcis derfor, vi har den almene sektor, den har også boligsocialt ansvar.

(Kort bemærkning).

Simon Pihl Sørensen (S):

Venstres ordfører taler om solidaritet, og nu vil jeg så prøve at skære det lidt ud i pap.

Jeg bor på en vej og ejer min egen bolig i en kommune, der i øvrigt er ved at opføre et plejehjem. Der kan jeg jo flytte ind, når jeg bliver gammel. Det kan fru Jensen også. Hun bor alment og har kun sin folkepension. Jeg har i øvrigt hjulpet hende med at få noget varmehjælp og sådan noget, fordi hun kun lige kan klare sig. Hun skal være med til at betale statens bidrag til opførelse af det plejehjem i min kommune, som jeg også kan komme ind på. Kun hun skal være med til at betale, fordi hun bor alment, jeg, der bor i ejerbolig, skal ikke være med til at betale. Er det solidarisk? Er det ikke omfordeling, så det basker? Er det ikke socialministerens masterplan om mere ulighed i det danske samfund, så det basker, ført ud i livet i Danmark i 2006?

(Kort bemærkning).

Michael Aastrup Jensen (V):

Nu skinner min kommunale baggrund nok lidt igennem, for der er jo ikke noget, der rigtig hedder plejehjem i dagens Danmark; der er noget, der hedder servicecentre eller områdecentre og lignende. Og med hensyn til det, der bliver givet penge til nu – og jeg vil sige til ordføreren, at han skulle prøve at høre efter, det kunne ligefrem være, at han blev klogere – er det sådan, at der bliver givet penge til plejeboliger. Og det er jo lige præcis der, hvor det selvfølgelig også er spørgsmålet at sikre, at der er et socialt ansvar over for det ligesom i flere af boligaftalerne, hvor det har været ånden.

Jeg forstår altså ikke, hvorfor man skal være imod det, at der selvfølgelig skal være solidaritet på det her område. Bare fordi man bliver ældre, må man da også gerne stadig væk få lov til